

INTRODUKTION

Det er et velkendt faktum, at Islam er en komplet livsstil der nødvendiggør Statens eksistens for dermed at implementere Shari'ah (den islamiske lovgivning) på omfattende vis, både som individ og på samfundsmæssigt plan. Individuer kan overholde visse regler i Islam, som er relaterede til bøn, faste og hajj. Andre regler i Islam organiserer de politiske, samfundsmæssige, økonomiske og internationale forhold, og kræver Statens eksistens med myndighed til at organisere myriaden af forhold, hvilket kendetegner samfundet, og dens resurser, for at mobilisere Ummah henimod at udsprede Islam.

Muhammad ﷺ indledte en dynamisk ideologisk og politisk kamp i Makkah, for dermed at nedlægge den daværende samfundsmæssige struktur, og rekonstruere den samfundsmæssige struktur på basis af Islam. Efter tretten års kamp formåede han ﷺ at oprette den islamiske stat i Madinah. Fra første øjeblik af dens oprettelse implementerede denne islamiske stat (Islams) Shari'ah på omfattende vis, og den varetog samfundets affærer udelukkende ifølge Islam, og udsprede Islam til verden i over tretten århundreder. Af og til ramte interne spændinger Statens integritet, men disse hændelser var kortvarige. Gennem sin tretten århundreders eksistens, fortsatte denne Khilafah som en enkeltstående udelelig entitet, som forenede alle muslimer under ét banner, én konstitution og én myndighed.

Efter Khilafahs opløsning i 1924 opstod der mange stater, og de har hævdet at være islamiske. Saudi Arabien og Iran hævder at være islamiske stater, og de har indgraveret Islams Shahadah (bekendelse) på deres flag.

En manglende klarhed og forståelse af den islamiske stats struktur, har efterladt den muslimske Ummah i en tilstand af forvirring, hvilket de eksisterende regimer har udnyttet. Regimerne, som regerer over de muslimske lande - også dem som har erklæret sig for at være islamiske - har slet ingen lighed med den islamiske stat, som (Islams) Shari'ah har fremlagt.

HVAD ER EN STAT?

De fleste definitioner kendetegner en stat som en entitet, der implementerer et sæt af love over folket. En specifik konstitution som udspringer fra en unik doktrin, og giver anledning til en ideologisk stat, som skal implementere denne doktrin, der udleder sine love udelukkende fra doktrinen, og udspreder doktrinen til andre nationer.

Den islamiske stat er en ideologisk stat fordi dens konstitution er udledt udelukkende fra den islamiske *'aqidah*, og alle love og systemer, som definerer dens struktur, udspringer fra den islamiske *'aqidah*.

HVAD ER DEN ISLAMISKE STAT?

Termen Islamisk Stat er sammensat af to ord: "Islamisk" og "Stat". Den muslimske Ummah har indset, at løsningen på deres problemer ligger i oprettelsen af den islamiske stat, men der hersker stadigvæk megen forvirring omkring definitionen af dens parametre. Er det en overvejende muslimsk befolkning, som opretter en islamisk stat uanset de love, systemer og konstitution, som er påtvunget den? Er det nok at implementere visse aspekter af Islam gradvist, eller at have navnet Allah på statens flag, for at betragte en stat som islamisk? Selv hvis en stat besidder alle disse elementer ville den ikke blive anset for at være den islamiske stat. Fordi Islam er Qur'anen og Sunnah; den islamiske stat er grundlagt på basis af Qur'anen og Sunnah, og ikke muslimerne. Tilstedeværelsen af en stor muslimsk befolkning eller islamiske bevægelser vil ikke frembringe den islamiske stat.

Fordi Islam består af *'aqidah* (doktrin) og en samling af love, som udspringer fra den, skal den islamiske stat udlede hele sin konstitution fra den islamiske *'aqidah*. Alle systemer, love og reguleringer, skal udspringe udelukkende fra den islamiske *'aqidah* og de shariamæssige (lovgivnings) kilder, og være underbygget med et bevis (daleel), for at bekræfte en sådan lov eller paragraf som noget, der er udledt fra Islam, for at en stat kan

betragtes som islamisk. Enhver modsigelse, der eksisterer mellem en lov eller paragraf i konstitutionen og Islam, vil ekskludere sådan en stat fra Islams kredse.

Den islamiske *'aqidah* ville forme grundlaget for ethvert aspekt af den sociale struktur i den islamiske stat. Islam ville definere statens udenrigspolitik og mål. At stille regenter og myndigheder til regnskab, dannelsen af politiske partier og de foranstaltninger staten ville etablere for at opretholde sin integritet, alt sammen ville udspringe udelukkende fra Islam. Den islamiske stat ville ikke tillade, at en opfattelse eller idé, som udsprang fra en anden kilde end Islam, selv hvis den lignede Islam, at krybe ind eller grundfæste sig i den sociale struktur.

Udover at etablere sin struktur på basis af Islam udelukkende, skal den islamiske stats sikkerhed hvile i muslimernes hænder, og ikke en anden entitet, stat eller magt. Idet Saudi Arabien afhænger af de Forenede Stater for sin sikkerhed, opfylder Saudi Arabien ikke kriterierne for den islamiske stat. Så en fuldstændig myndighed over de interne affærer og territorium, skal derfor besiddes af staten og den muslimske Ummah, for at sådan en entitet kan være den islamiske stat. Da Muhammad ﷺ spurgte en stamme om støtten (nusrah), sagde stammens ledere, ”Vi har en aftale med det persiske imperium. De har myndighed i specifikke områder, så hvis du ønsker, vi skal give dig Nusrah, vil denne nusrah være begrænset til det område.” Profeten ﷺ fortalte dem udtrykkeligt, **”Nej, jeg søger en person, som har fuldstændig myndighed; ingen person fortjener at beskytte eller støtte denne *deen*, uden at have den fuldstændige autoritet.”** Fra den hændelse etablerer den islamiske Shari’ah fuldstændig autoritet over sit territorium som betingelse for at en stat kan være islamisk.

ER DE ISLAMISKE STATER I DAG EGENTLIG ISLAMISKE?

Ingen af staterne i den muslimske verden i dag, betragter Islam som den eneste kilde til deres love, konstitution og sikkerhed. De implementerer alle sammen forskellige former for menneskeskabte monarkier og republikker iklædt et islamisk kostume. Mange argumenterer for, at regeringens struktur er irrelevant så længe regeringen implementerer Islam. Men denne *ayah* fra Qur’anen, som siger, *”Og styr iblandt dem med hvad Allah åbenbarede til dig”*, ugyldiggør den slags påstande, og etablerer uomtvisteligt, at Islam befaler både reglernes implementering, og den specifikke struktur, som skal implementere dem. Udover at implementere Islams regler skal den islamiske stat etablere sin politiske struktur ifølge Qur’anen og Sunnah. Idet ingen af regimerne ligner den regering, som defineres af den islamiske Shari’ah, så ugyldiggør Islam alle disse regeringer alene på basis af den præmis.

De eksisterende regimers udenrigspolitik, afslører deres sande ansigt. Alle staterne i den muslimske verden, inklusive Sudan, Iran, Saudi Arabien, Pakistan og Egypten er medlem af FN. Og FN er en Kufr organisation fordi FN-chartret anerkender de territoriale grænser som eksisterer i verden, såvel som dem der opdeler den muslimske Ummah. Islam forbyder enhver politisk opdeling af muslimerne men disse stater underkaster sig velvilligt til FNs betingelser og indordner sig deres dagsorden og USA's udenrigspolitiske målsætninger. Den sudanesiske præsident, Omar al Basheer, sagde i et interview med et magasin som hed Palestine al-Muslimah (Januar, 1992 nummer) om sine relationer til USA's regering, ”Vi fandt, at Amerika politisk set er den bedste stat at handle med, fordi de ikke har det religiøse had, som de europæiske stater har,” trods afskyeligheder og invasion af de muslimske lande som USA begik under Golfkrigen.

Alt hvad der er tilbage af den islamiske Shari’ah er nogle aspekter af social- og straffesystemet, men også disse levn er fyldt med fordrejninger. Lokale skikke og traditioner er blevet sammenblandet med den sociale struktur, og har produceret en muteret social orden, som er fyldt med kvælende skikke og dobbeltmoral, hvilket afleder mange muslimer fra Islam, især kvinder og ungdommen. Selvom visse regimer implementerer de islamiske straffe, så gør de ikke nok, i fraværet af det islamiske system, til at opfylde deres rolle at beskytte samfundets integritet, og de tilføjer kun til den undertrykkelse folket lider under. Mens det saudiske regimer ofte skærer hånden af småtyvene på gaden så er den saudiske familie i sikkerhed til at fortsætte deres plyndring af Ummahs rigdomme.

Nogle individer, intellektuelle, og grupper som mener, at disse regimer er islamiske, begrundet deres påstand med idéen om gradvis implementering, og de hævder at Islam skal fortsætte i sin implementering på en gradvis måde, før den når sit højeste stadie, hvor Islam som system er oprettet fuldstændigt. Sådant en idé modstrider Islam fuldstændigt, fordi en implementering af 20 % af Islam, vil være ensbetydende med en tilstedeværelse af 80 % Kufr. Allah ﷻ fordømmer dem, som tager Islam bid for bid i følgende *ayah*, hvor Han ﷻ siger:

﴿أَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾

"Erkender I en del af Bogen, og fornægter en anden (del)? Hvad er resultatet for dem, der gør dette iblandt Jer andet end ydmygelse i dette jordiske liv, og på Dommens Dag vil de blive tilskrevet den allerværste straf." [MOQ al-baqarah 2:85]

Enhver autoritet der hævder at være islamisk, er bundet af Allahs ﷻ Shari'ah til at implementere Islam fuldt ud.